

Rapport

Datum: 22 augustus 2007
Rapportnummer: 2007/174

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat ambtenaren van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland hem op 14 december 2005 hebben aangezegd om zijn woning te verlaten.

Beoordeling

Algemeen

Op 14 december 2005 begaven verzoeker en zijn moeder zich naar het politiebureau te Apeldoorn van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland met het verzoek om hulp, omdat de echtgenoot van verzoekers moeder, de stiefvader van verzoeker, hen de toegang tot hun woning had geweigerd door andere sloten op de deuren te zetten. Er waren al langer problemen tussen hen. Ter bemiddeling nam politieambtenaar P. hierop telefonisch contact op met de echtgenoot om te bespreken wat er aan de hand was. Deze verklaarde hem dat zijn echtgenote de woning in mocht, maar verzoeker niet. Wel mocht de echtgenote spullen uit de woning pakken voor verzoeker.

Politieambtenaar P. deelde dit vervolgens mee aan verzoeker en zijn moeder, die daarna het politiebureau verlieten.

Enige tijd later belde de stiefvader de politie met de mededeling dat verzoeker toch de woning was binnengetroten. Hierop gingen politieambtenaren B. en P. ter plaatse, en verzochten verzoeker om de woning te verlaten. Toen verzoeker dit weigerde, deelde P. hem mee dat als hij de woning niet verliet, hij zou worden aangehouden wegens huisvredebreuk (zie Achtergrond). Verzoeker vertrok vervolgens uit de woning.

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat de politieambtenaren hem op 14 december 2005 hebben aangezegd om zijn woning te verlaten. Verzoeker stelt hierbij dat hij medehuuder van de woning was, maar niet de kans kreeg om dit met de politieambtenaar te bespreken. Daarentegen luisterde de politie wel naar de eisen van de stiefvader. Verzoeker is daarom van mening dat de politie partijdig handelde door hem de woning uit te zetten en daarmee te voldoen aan de eisen van zijn stiefvader. Hiermee werd de stiefvader bevoordeeld en werd de indruk gewekt dat verzoeker de veroorzaker was van alle problemen, aldus verzoeker.

2. De korpsbeheerder acht de klacht niet gegrond. De politie had vanuit het politiebureau bemiddeld zodat de moeder van verzoeker de meest noodzakelijke spullen voor hem kon pakken. De politieambtenaren waren zich ervan bewust dat zij hadden te maken met een

civiele kwestie, waarin de politie zich niet dient te mengen. De vraag om bemiddeling werd gesteld in de avonduren, zodat verwijzing naar civielrechtelijke juridische hulp niet meteen kon worden geëffectueerd.

Toen de echtgenoot van verzoekers moeder later belde dat verzoeker in de woning was, gingen de politieambtenaren ter plaatse. Bemiddeling was niet meer aan de orde. De echtgenoot was geëmotioneerd, en stond erop dat verzoeker de woning zou verlaten. Er diende handelend te worden opgetreden om escalatie te voorkomen, aldus de korpsbeheerder.

De korpsbeheerder deelde verder mee dat de politieambtenaren, zich bewust van het feit dat verzoeker wellicht ook recht had op verblijf in de woning, op dat moment in die situatie hadden gekozen voor het effectueren van de eis van de echtgenoot. Dit is gebeurd onder verwijzing naar een advocaat de volgende dag. De politieambtenaren hadden daarbij reden om aan te nemen dat er alternatieven waren voor zijn opvang in Apeldoorn gedurende die nacht.

Het huisrecht van verzoeker betrof zijn (slaap)kamer en bood geen oplossing voor de gemeenschappelijke ruimten. De vragen over het al dan niet huurder zijn van verzoeker waren dan ook niet relevant voor de oplossing van het probleem van dat moment.

Volgens de korpsbeheerder had politieambtenaar P. aan verzoeker uitgelegd dat hij als hij niet zou vertrekken, zou worden aangehouden wegens huisvredebreuk. De korpsbeheerder acht deze uitleg echter juist en effectief.

Beoordeling

3. Het verbod van vooringenomenheid houdt in dat bestuursorganen zich actief opstellen om iedere vorm van een vooropgezette mening of de schijn van partijdigheid te vermijden. Dit houdt in dat een politieambtenaar de betrokken burgers op een zakelijke en objectieve wijze dient te bejegenen.

Zeker bij een civielrechtelijk conflict, waarbij de rol van de politie beperkt dient te blijven tot een bemiddelende, zal de opstelling van de politie onpartijdig dienen te zijn.

4. Vast staat dat deze zaak een civielrechtelijk geschil betrof. Verder is uit onderzoek gebleken dat de politie in eerste instantie heeft getracht om te bemiddelen, door telefonisch contact met de stiefvader op te nemen om het geschil te bespreken. Nadat de stiefvader had meegedeeld dat verzoeker de woning niet in mocht, heeft de politie dit aan verzoeker doorgegeven en daarbij aangegeven dat dit een civiele kwestie betrof.

Omdat later bleek dat verzoeker de woning wél had betreden, is de politie toch ter plaatse gegaan om verzoeker mee te delen de woning te verlaten, omdat hij anders zou worden

aangehouden wegens huisvredebreuk. Hiermee werd voldaan aan de eisen van de stiefvader.

5. Nu het de politie inmiddels duidelijk was geworden dat de relatie tussen verzoeker en zijn stiefvader erg slecht was, is het op zichzelf niet onjuist geweest dat de politie heeft getracht om mogelijke escalatie tussen de twee tegen te gaan. De wijze waarop dit is gebeurd, is echter niet juist. Uit het onderzoek is niet gebleken dat verzoeker enig strafbaar feit had begaan. Ook is niet gebleken dat het huisrecht waarop verzoeker zich heeft beroepen, niet zou gelden. Hierdoor kon geen sprake zijn van een redelijk vermoeden van schuld aan huisvredebreuk en ontbrak de wettelijke grondslag tot strafvorderlijk optreden. Nu verzoeker wel is aangezegd de woning te verlaten met daarbij de mededeling dat hij anders zou worden aangehouden, is het begrijpelijk dat bij verzoeker de indruk is ontstaan dat de politie partijdig is opgetreden. Dit is strijd met het verbod op vooringenomenheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland is gegrond wegens schending van het verbod op vooringenomenheid.

Onderzoek

Op 12 februari 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer L. te Amsterdam, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Noord- en Oost-Gelderland (de burgemeester van Apeldoorn), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Daarnaast werd aan twee politieambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. De ambtenaren maakten van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen de korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Tevens werd aan de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen. Verzoekers moeder reageerde namens verzoeker. Deze reactie gaf geen aanleiding om het verslag te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. De verzoekschriften van verzoeker van 11 september 2006 en 5 februari 2007.
2. Het standpunt van de korpsbeheerder van 9 maart 2007, met bijlagen.
3. De reactie van verzoeker van 11 april 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Wetboek van Strafrecht

Artikel 138, eerste lid

"1. Hij die in de woning (...), bij een ander in gebruik, wederrechtelijk binnendringt of, wederrechtelijk aldaar vertoevende, zich niet op de vordering van of vanwege de rechthebbende aanstonds verwijdert, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de derde categorie."